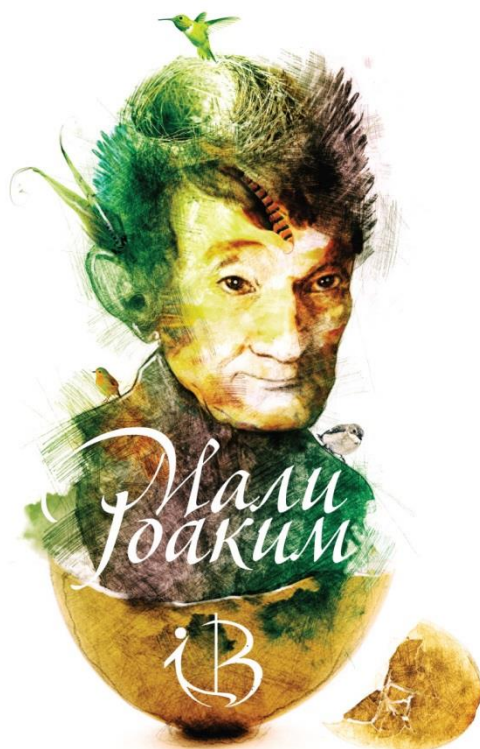

УЖИЦЕ 15-22. ОКТОБАР 2018.

МАЛИ ЈОАКИМ

ФЕСТИВАЛ
11. ПРЕДСТАВА
ЗА ДЕЦУ
ПРОФЕСИОНАЛНИХ
ПОЗОРИШТА
СРБИЈЕ

Alpa by Sebaste Ltd

ГРАД УЖИЦЕ

11. ФЕСТИВАЛ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ "МАЛИ ЈОАКИМ"

15 - 22. октобар 2018. године

ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ

Понедељак, 15.октобар, 12:00

Прво приградско позориште –ПУЛС ТЕАТАР Лазаревац

ДАМОЈЕД

Наташа Илић

Режија: Александар Трмчић

Петак, 19.октобар, 10:00

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ

ПЛАВИ ЗЕЦ

Наташа Илић

Режија: Давид Алић

Уторак, 16.октобар, 14:00

КРУШЕВАЧКО ПОЗОРИШТЕ

ЗВОНАР БОГОРОДИЧИНЕ ЦРКВЕ У ПАРИЗУ

Виктор Иго

По мотивима истоименог романа

Адаптација и режија: Зоран Лозанчић

Субота, 20.октобар, 16:00

ПОЗОРИШТЕ ЛУТАКА НИШ

ЦВЕЋЕ МАЛЕ ИДЕ

Х.К.Андерсен

Драматизација и режија: Марија Крстић

Среда, 17.октобар, 12:00

РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ НОВИ ПАЗАР

ЗБРКА ОКО ВУКА

Радослав Павелкић

Адаптација и режија: Миодраг Динуловић

Недеља, 21.октобар, 17:00

ПОЗОРИШТЕ ЗА ДЕЦУ КРАГУЈЕВАЦ

ТРНОВА РУЖИЦА

Љубивоје Ршумовић

Режија и адаптација: Милош Миловановић

Четвртак, 18.октобар, 13:00

ШАБАЧКО ПОЗОРИШТЕ И ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ ВАЉЕВО

НЕСРЕЋНА КАФИНА

Ј.Ј.Змај

Режија и драматизација: Небојша Савић

Понедељак, 22.октобар, 18:00

(представа у част награђених)

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ УЖИЦЕ

У ЦАРА ТРОЈАНА КОЗЈЕ УШИ

Љубивоје Ршумовић

Режија: Борис Тодоровић

РЕЧ ПРЕДСЕДНИЦЕ ЗАЈЕДНИЦЕ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ

Приступањем Заједници професионалних позоришта Србије крајем 2015. године Позоришта лутака из Ниша и Позоришта за децу Крагујевац, родила се идеја да се део програма Фестивала професионалних позоришта Србије „Јоаким Вукић“, који је до тада био пратећи програм и не тако обавезан, издвоји и постане самосталан. Позоришне представе намењене најмлађима, које изводе и драмска позоришта у Србији, а не само „дечји театри“, постају врло брзо део програма новог фестивала, овог пута намењеног дечјој и омладинској популацији, дакле, још једна фестивалска активност Заједнице професионалних позоришта Србије - **Фестивал представа за децу и младе „Мали Јоаким“**. Заправо, идеја о томе да ЗППС, која постоји више од пола века, под сопственим окриљем добије подмладак који ће стварати нову публику, бива коначно отелотворена у „Малом Јоакиму“.

Први „самостални“ а девети по реду Фестивал, одржан је у Краљевачком позоришту и то не без разлога. Показало се да је ово позориште једно од најнаграђиванијих у оквиру дела програма ФППС „Јоаким Вујић“, а и у Краљевачком позоришту, чини се, посвећује се посебна пажња стваралаштву за децу и младе (неколико година узастопно режије Миодрага Динуловића бивају најбоље). Такође, одвајање представа за децу и младе од званичног програма, мотивисало је додатно чланице Заједнице на темељније драмско промишљање у вези са продукцијом за децу и младе. Надамо се да ће мотивисати и оне од којих управе позоришта зависе, јер некада нису довољна само театарска промишљања, већ и финансијска подршка.

Исто тако, отвара се могућност да се представе овог фестивала не изводе само на матичним сценама, а „Мали Јоаким“ постаје једини фестивал за децу и младе који је домаћег карактера, у тренутку „осамостављивања“.

Тако данас, наш „Мали Јоаким“ пуни 11 година. Након одличних организација фестивала у Краљеву и Крушевцу претходне две године, наш овогодишњи домаћин је Народно позориште Ужице. Верујем да нам у наредним годинама тек предстоје битке, волела бих да то буду искључиво позоришне битке, а кад „Мали Јоаким“ једног дана израсте у велики фестивал, верујем да неће моћи тек тако да буде игнорисан.

Ивана Недељковић

ИЗВЕШТАЈ СЕЛЕКТОРА ФЕСТИВАЛА ПРЕСТАВА ЗА ДЕЦУ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ „МАЛИ ЈОАКИМ“ ЗА 2018. ГОДИНУ

УТИСЦИ О РЕЗУЛТАТИМА ПОЗОРИШНЕ СЕЗОНЕ 2017/2018. У ОКВИРУ СТВАРАЛАШТВА ЗА ДЕЦУ

Вечити дискурс води се о томе да ли позориште може да мења свет и у којој мери може да утиче на публику..

Када је реч о позоришту за децу, то питање се чини излишним, јер позоришни чин, због природе дечије рецепције и перцепције, врши снажан утицај на децу која му присуствују, ма каквог квалитета он био. Због тога је и одговорност стваралаца позоришта за децу већа...

Банализације и потцењивање дечије перцепције позоришног чина, као и незаинтересованост државе, министарства и локалних власти су беспримерне и тешко схватљиве. А нарочито у ситуацији најезде меркантилистичког и опортунуог приступа у понуди културних садржаја за децу (у свим сферама културе), где би професионална позоришта морала да буду бастион одбране критеријума толико потребних за формирање деце и младих.

Након увида у резултате претходне сезоне, употпуњеног свеобухватним утиском о стању наших позоришта, издвојио бих неколико битних одлика за које сматрам да не доприносе развоју ове, изузетно важне, сфере културног стваралаштва.

1. Претежна тенденција позоришта, која нису уско специјализована за дечији театар, да рад на представи за децу остављају по страни, за крај сезоне, и да их, неретко, жртвују у погледу финансија, ентузијазма и целокупног уметничког ангажовања, зарад, опет неретко, не тако брилијантних учинака на вечерњим сценама. А чињеница је да су деца најискренија, највернија и најтворенија публика која заслужује више. Јер не заборавимо да једино деца гледају неке представе неколико пута. А и доводе одрасле пратиоце који су од театра одавно одустали.
2. Одавно присутно, а сада већ нескривено, уплитање политике у одлучивање о позоришту, које професионалцима не дозвољава да формирају колективе, репертоаре, поетике, па самим тим ни јединствене имице који би допринели развоју позоришних кућа у сваком смислу.
3. Понижавајући материјални положај појединих професионалних позоришта, од којих бих нарочито истакао Позориште „Бора Станковић“ у Врању, које има озбиљне проблеме са најосновнијим ресурсима, неопходним за рад, због чега су, нажалост, у последњем тренутку одустали од учешћа у селекцији.

ОЦЕНА РЕПЕРТОАРСКИХ ПОТЕЗА

Поред, мање или више успешне, тежње за потврдом вредности домаће и светске класичне литературе за децу неких већ доста заступљених аутора, у претходној сезони није примећен значајнији покушај да се афирмишу нови позоришни ствараоци, који би можда допринели освежавању поетика и приступа позоришном стваралаштву за децу.

Изузев једног или два случаја, претходна сезона се не може похвалити новим редитељским поетикама тако да се морамо задовољити већ познатим формама и рецептурама. Генерални утисак је да фали мало више одважности у поступцима, решењима и покушајима да се обогати вокабулар сценског језика.

ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ

За 11. Фестивал професионалних позоришта за децу и младе "Млади Јоаким" званично је пријављено 11 представа (из седам од укупно 15 позоришта која сачињавају Заједницу професионалних позоришта Србије (не рачунајући Београд и Аутономну покрајину Војводину). Као селектор, највећи број представа одгледао сам на премијерним и репризним извођењима (изузетак је представа Краљевачког позоришта, која је погледана на снимку, из оправданих разлога, а уз сагласност Иване Недељковић, председнице Заједнице професионалних позоришта Србије). Селекција је следила правилник по коме се за званични програм предлажу представе искључиво из оквира пријављених и погледаних представа, које су реализоване премијерно у претходној сезони.

НАПОМЕНА: С обзиром на то да по правилнику у такмичарском делу учествује шест представа, плус представа позоришта-домаћина, а да позориште-домаћин овај пут нема представу којом би се представило на фестивалу, предлажем да зарад имиџа фестивала, задржимо форму од седам такмичарских представа, те да броју од шест гостујућих представа додамо још једну на упражњено место.

КРИТЕРИЈУМИ ЗА ОДАБИР ПРЕСТАВА

Припадам струји која сматра да би за овакав модел фестивала требало избегавати било какав унапред осмишљен концепт, јер би фестивал морао да буде репрезентативни узорак најбољих учинака у току претходне сезоне. Ипак, приступ селекцији без неких принципа био би немогућ.

Стога наводим принципе које је селектор следио током избора:

1. истраживање позоришног језика у свим његовим сегментима;
2. целовитост, заокруженост;
3. искорак у погледу тематске обраде света деце и младих;
4. глумачка посвећеност раду на представама за децу.

Придржавајући се тих принципа, утврђен је следећи избор:

1. Наташа Илић

ДАМОЈЕД

Режија: Александар Трмчић

Продукција: Прво приградско позориште - ПУЛС ТЕАТАР ЛАЗАРЕВАЦ

Текст Наташе Илић, који је већ започео свој позоришни пут, као савремена бајка у изведби Пулс Театра проналази начин да се превазиђу уски продукцијски оквири у виду употребе пројекција, не заустављајући се на нивоу илустрације, већ се упуштају у разигравање видео материјала и његове интеракције са глумцима.

Узраст 4 +

2. Јован ЈовановићЗмај

НЕСРЕЋНА КАФИНА

По мотивима смешно- жалосне игре Јована Јовановића Змаја

Режија и драматизација: НебојшаСавић

Копродукција: ШАБАЧКО ПОЗОРИШТЕ И ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ ВАЉЕВО

Заводљива и духовита драматизација не тако једноставног предлошка, реализована кроз вешто развијене ликове и ситуације са пуно посвећености у сваком сегменту сценског израза. Нарочито у сегменту глуме.

Узраст: 4+

3. Ханс Кристијан Андерсен

ЦВЕЋЕ МАЛЕ ИДЕ

Драматизација и режија: Марија Крстић

Продукција: ПОЗОРИШТЕ ЛУТАКА НИШ

Иако је у погледу драматургије Марија Крстић можда застала на линеарном и традиционалном приступу, у погледу режије је покушала да унесе свежину у виду поступака и ликова из савремене стварности и савременог културног проседеа, који су блиски данашњој деци.

Узраст: 4+

4. Виктор Иго

ЗВОНАР БОГОРОДИЧИНЕ ЦРКВЕ У ПАРИЗУ

Према мотивима истоименог романа Виктора Игоа

Драматизација: Радан Радовић

Режија, сценографија и адаптација текста: Зоран Лозанчић

Продукција: КРУШЕВАЧКО ПОЗОРИШТЕ

Крушевачко позориште традиционално савесно приступа креирању репертоара за децу нудећи раскошне представе које у продукцијском смислу не заостају за вечерњом сценом, што је случај и са овогодишњом представом. Новост је, чини се, корак даље, учињен у правцу упризорења класика, који не подилазе захтевима публици, већ се боре заправо да позоришним језиком суче и млађу публику са мелодрамским и трагичним садржајима.

Узраст 10+

5. Наташа Илић

ПЛАВИ ЗЕЦ СЛАВИ РОЂЕНДАН

режија: Давид Алић

Продукција: НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ ПИРОТ

Наташа Илић, као већ посведочени драмски писац за децу, који изналази нове бајковите форме за драматизовање вечитих проблема из дечјег фондуса, представља нам дирљиву и забавну причу о значају и крхкости пријатељства, коју ансамбл Народног позоришта из Пирота упризорава једноставно, кохерентно и питко, ниједног момента не исклизавајући у баналности. Напротив, у оквирима те једноставности, поједини сегменти сценског израза обогаћују позоришни језик.

Узраст 3+

6. Љубивоје Ршумовић

ТРНОВА РУЖИЦА

Режија и адаптација текста: Милош Миловановић

Продукција: ПОЗОРИШТЕ ЗА ДЕЦУ КРАГУЈЕВАЦ

Љубивоје Ршумовић својим маштовитим и интелигентним интервенцијама на добро познатим причама, на узбудљив начин мења догматизоване перцепције и представља прави изазов за позоришне ствараоце, као и за публику, уколико ансамбли успешно упризоре тај захтевни предложак. После одгледане прве репризе, када тек предстоји „органско” усвајање материјала, сматрам да је ансамбл Позоришта за децу из Крагујевца у довољној мери обавио тај задатак.

Узраст 5+

7. Радослав Павелкић

ЗБРКА ОКО ВУКА

По мотивима драмског текста за децу “Црвенкапа и збуњени вук”

Адаптација и режија: Миодраг Динуловић

Продукција: РЕГИОНАЛНО ПОЗОРИШТЕ НОВИ ПАЗАР

Урнебесна комедија, кохерентна и жанровски доследна у свим сегментима, надограђена посвећеном игром ансамбла. Оквири скромне продукције претворени су у предност у виду “кемп” стила који одговара жанру представе.

Узраст 5+

8. Љубивоје Ршумовић

У ЦАРА ТРОЈАНА КОЗЈЕ УШИ

Режија: Борис Тодоровић

(представа у част награђених)

Узраст 4+

У Новом Пазару, 24. септембра 2018.

Борис Тодоровић, дипл. позоришни и радио редитељ

ЖИРИ 11. „МАЛОГ ЈОАКИМА“

Мр Бранко Поповић је дипломирао Позоришну и радио режију на Факултету драмских уметности у Београду 1988. године, у класи професора Борјане Продановић и Светозара Рапајића.

Радио је у Народном позоришту у Ужицу као редитељ, уметнички директор и директор позоришта, а затим једно време у предузећу „Мега С“ као директор СТВ у Ужицу.

На Учитељском факултету у Ужицу, који је у саставу Универзитета у Крагујевцу, је од 2000. године где је након магистратуре остао да ради као професор, а једно време и као продекан за наставу.

Био је ангажован и као професор на Академији уметности, на одсеку Глума у Косовској Митровици, Универзитета у Приштини и на Високој васпитачкој школи у Алексинцу.

Објавио је књигу „Драмски свет Љубомира Симовића“ и сценску игру „Креманско пророчанство“, а активно учествује и на бројним научним скуповима у земљи и иностранству. Објавио је више научних и стручних радова.

Режирао је Сомбору, Зрењанину, Лесковцу, Пироту, Тузли, Отвореном позоришту Студентски град у Београду, у Новом Саду у Српском Народном позоришту и Звездара театру у Београду, као и Ужицу.

Оснивач је и први директор Југословенског позоришног фестивала у Ужицу.

Добитник је више награда и признања.

Снежана Ковачевић, костимографкиња, рођена 1955. у Ужицу. Дипломирала на Факултету примењених уметности, одсек костимографија. Усавршавала се на разним престижним школама у Паризу и Милану, где је радила и као модни креатор. Од 1981. године стални костимограф Народног позоришта у Ужицу, где је креирала костиме за више од 200 представа и више десетина сценографија.

Као костимографкиња сарађивала у представама позоришта у Београду, Приштини, Крагујевцу, Крушевцу, Шапцу, Тузли, Сомбору, Херцег Новом,

Зрењанину, Ужгороду...

Чланица УЛУПУДС-а. Самостално је излагала у Београду, Ужицу, Пироту и на Златибору.

Награде:

Признање „Прстен са ликом Јоакима Вујића“ за изузетан допринос развоју театра и допринос развоју позоришне уметности у Србији - Књажевско-српски театар из Крагујевца 2015.

"Ардалион" за костим – „Пер Гинт“, режија Кокан Младеновић, на 4. Југословенском позоришном фестивалу, Ужице, 2000. године. За исту представу - по анкети „Сцене“ - најбољи позоришни костим у сезони 1999/2000.

Награда УЛУПУДС-а за костим у представи ужичког Народног позоришта „Зганарел или уображени рогоња“ у Зајечару 1997.

Специјална награда за сценски дизајн у представи ужичког Народног позоришта "Пилад" Пјера Паола Пазолинија на Бијеналу сценског дизајна 2006. у конкуренцији 1400 сценских догађаја у Београду.

„Комунистички рај“, Александар Поповић (Народно позориште Ужице) – за костим, Фестивал „Јоаким Вујић“, Зајечар, 1987.

„Родољупци“, Јован Стерија Поповић (Приштина) – за костим, Фестивал „Јоаким Вујић“, Зајечар, 1987.

„Војцек“, Георг Бихнер (Народно позориште Ужице) - Награда „Иван Вучковић“ за ликовност (са Снежаном Петровић), Приштина, 1988.

„Галеб“, Антон Павлович Чехов (Народно позориште Ужице) - за костим, Фестивал „Јоаким Вујић“, Пирот 1998.

„Радо иде Србин у војнике“, Бора Ћосић, (Народно позориште Ужице) - за ликовност, са Миодрагом Табачким и Ивицом Клеменцом, Крушевац, 1992.

„Копље“, Добрило Ненадић/Жељко Хубач (Народно позориште Ужице) - за костим, Фестивал „Јоаким Вујић“, Пирот, 1999.

„Богојављенска ноћ“, Вилијам Шекспир (Народно позориште Ужице) – за костим, Шабац, 2000.

„Хасанагиница“, Љубомир Симовић (Народно позориште Ужице) - за костим, Пирот, 2003.

„Тартиф“, Молијер (Народно позориште Ужице) - за сценографију, са Миодрагом Миловановићем, Фестивал „Јоаким Вујић“, Пирот, 2002. и "ЈоакимФест", Крагујевац, 2005.

„Код лепог изгледа“, Еден фон Хорват (Крагујевац) - за костим, Крагујевац, "ЈоакимФест" 2005.

„Уметност и доколица“, Стив Тешић (Народно позориште Ужице) - за костим, Крушевац, 2007.

„Родољупци“, Јован Стерија Поповић (Народно позориште Ужице) - награда за ликовност, „Јоаким ИнтерФест“, Крагујевац 2009.

Плакета УЛУПУДС-а за најбољу колекцију на Сајму моде, Београд, 1981.године

Тања Јовановић, глумица, рођена 1974. године у Ужицу. Дипломирала глуму у класи професора Бошка Димитријевића 1997. Запослена у Народном позоришту Ужице од 1999. године. Првакиња драме. До сада је одиграла преко 40 улога у делима домаћих и страних аутора.

Награде:

Награда Стручног жирија за улогу Дорине у представи „Тартиф“ Ж. Б. П Молијера на 38. Сусретима „Јоаким Вујић“ у Пироту

Награда „Миле Стојадиновић“ за најбољу женску улогу - Виола у представи „Богојављенска ноћ“ Вилијама Шекспира на Сусретима „Јоаким Вујић“ у Шапцу

Награда Стручног жирија Сусрета „Јоаким Вујић“ за главну женску улогу – Ева у представи „Умри мушки“, у продукцији Регионалног позоришта Нови Пазар

Награда Стручног жирија „Јоакимфеста“ у Крагујевцу 2004. године за главну женску улогу у представи „Порфирогенеза“ Ђорђа Милосављевића (Народно позориште Ужице)

Награда Стручног жирија 47. Фестивала „Јоаким Вујић“ у Пироту, за улогу Лизистрате у представи ужичког Народног позоришта „Лизистрата“, у режији Бранка Поповића

НАГРАДЕ СТРУЧНОГ ЖИРИЈА „МАЛОГ ЈОАКИМА“

ГРАН ПРИ „МАЛИ ЈОАКИМ“ за најбољу представу у целини

Награда МАЛИ ЈОАКИМ за режију

Награда МАЛИ ЈОАКИМ за сценографију или укупни сценски дизајн представе

Награда МАЛИ ЈОАКИМ за костимографију

Награда МАЛИ ЈОАКИМ за глумачко остварење (4 награде)

Награда МАЛИ ЈОАКИМ за драмски текст

Награда МАЛИ ЈОАКИМ за ауторску музику

Специјална награда

ДАНАС НА РЕПЕРТОАРУ

ДАМОЈЕД

Наташа Илић

Режија и сценографија: Александар Трмчић

Костим: Соња Которчевић

Кореографија: Ирина Митровић

Музика: Душко Корлат

Лица:

Змај: Лазар Максић

Дворска луда: Маја Софронијевић

Кувар: Угљеша Спасојевић

Дама: Ана Ћук

Витез: Александар Трмчић

Чаробна птица, Змајева госпођа бака: Јелена Цвијетић

Краљ: Јелена Цвијетић (анимација), Маја Софронијевић (глас)

Краљева гарда: Лазар Топаловић, Владан Станошевић

Инсписијент, суфлер: Јасмина Анђелковић

Дизајн светла: Душко Корлат

Графички дизајн и анимација: Душко Корлат и Невена Шурлан

Видео пројекција: Иван Госпавић

Мајстор тона: Иван Д. Илић

Мајстор позорнице: Владислав Милић

Израда сценографије, реквизите, власуљарски радови, шминка: Невена Шурлан

Кројачки радови: Соња Которчевић

Шивење: Стана Илић, Мирјана Пуача

Израда фризура, реквизита: Биљана Симић, Зорица Јовановић

Гардеробери: Стана Илић, Мирјана Пуача

Декоратери: Владислав Милић, Ацо Стојановић, Иван Р. Илић, Лазар Топаловић, Владан Станошевић

Фотографија: Наталиа Салникова Маринковић

Организатор уметничког сектора и маркетинг: Слађана Калик

Извршни продуцент: Ивана Недељковић

Продукција: Прво приградско позориште – Пулс театар Лазаревац

О РЕДИТЕЉУ

Александар Трмчић, глумац и позоришни редитељ, рођен 30. новембра 1981. у Бору. Дипломирао на Факултету уметности - одсек глума, Приштина/Звечан, 2003-2008. у класи професора Бошка Димитријевића. Одиграо преко четрдесет улога у више позоришта (Народно позориште Ниш, Пулс театар Лазаревац, Народно позориште Пирот, СКЦ Београд, КЦ Ваљево, Народно позориште Лексовац, Народно позориште Ужице) и у ТВ серијама „Сељаци“ (ТВ Пинк), „Бела лађа“ (РТС), „Звездара“ (ТВ Пинк), „Монтевидео“ и „Равна Гора“ (РТС)

Режија:

„Велика тајна“, новогодишња представа, Пулс театар, Лазаревац

„Уплагана Катарина“, мјузикл представа за децу, Пулс театар, Лазаревац

„Марко Краљевић и Муса Кесеџија“, представа за децу, Пулс театар, Лазаревац

„Дамојед“, представа за децу, Пулс театар, Лазаревац

РЕЧ РЕДИТЕЉА

Дечја драма говори о змају вегетаријанцу који жели да испуни очекивања своје фамилије и на свечаној гозби послужи сладолед од даме. Ова идеја се не допада кувару, дворској луди, дами и витезу. После низа важних препрека, добро побеђује зло. Ова победа се реализује кроз лични раст и развој главног лика, који доживљава преображај и раскида са лошим навикама и генерацијским наношењем зла, схвата значај моралних вредности и почиње да живи срећан живот. Текст је написан у стиху и прилагођен психолошком узрасту детета. Бајковити прикази кореспондирају са дечијом маштом.

СУТРА НА РЕПЕРТОАРУ

ЗВОНАР БОГОРОДИЧИНЕ ЦРКВЕ У ПАРИЗУ

(Према мотивима истоименог романа Виктора Игоа)

Драматизација по роману Виктора Игоа: Радан Радовић
Режија, сценографија и адаптација текста: Зоран Лозанчић
Костим: Мирјана Стојиљковић
Асистент редитеља: Милан Илић
Асистент сценографа: Тамара Ракић
Музика: Бата Златковић

Ликови:

КВАЗИМОДО – Дејан Тончић
ЕСМЕРАЛДА – Јелена Вукићевић
КЛОД ФРОЛО - Владимир Керкез
ЖАН ФРОЛО - Предраг Миленковић
ПЈЕР ГРЕНГОАР - Никола Ракић
КАПЕТАН ФЕБУС - Стеван Здравих
ТРИСТАН - Душан Јовановић
КРАЉ ПРОСЈАКА - Драган Маринковић
ПРОСЈАК 1 - Слађана Несторовић Ристић
ПРОСЈАК 2 - Биљана Савић
ПРОСЈАК 3 - Јованка Андрић
ПРОСЈАЦИ: Мила Тончић/Катарина Марковић
Војин Ћирић/Огњен Миленковић
Вања Пршић
Милица Бићанин/Нина Бранковић
Милена Михајловић/Ана Тодоровић
Нађа Вучковић/Јелена Питаревић
Мила Раденковић/Мина Јевтић
ДИРЕКТОР Бранислав Неђић

О РЕДИТЕЉУ

Зоран Лозанчић рођен је 1953. године у Нишу. Глумац и редитељ у Позоришту лутака у Нишу. Као глумац одиграо 98 премијерних представа. Крајем осамдесетих година 20. века напушта драмски театар и сву своју креативност усмерава ка поетици позоришта за децу.

Представе су му селектиране на свим домаћим и многим међународним фестивалима: Софија, Варна, Пловдив, Стара Загора, Темишвар, Праг, Загреб, Суботица, Бања Лука, Котор, Сарајево, Крагујевац итд. Препознате као „праве позоришне чаролије“, представе су му награђиване у свим сегментима, а сам је добитник бројних награда за режију, глуму, сценографију и дизајн сцене.

Ово му је девети наслов у Крушевачком позоришту (Лепотица и звер, Три прасета, Моцарт, Пинокио, Ружно паче, Аладин, Чаробњак из Оза). Ванредни допринос дизајнирању сцене дао је и представи Мачак у чизмама.

За потпуну посвећеност у редитељском ангажману исказаном током припрема и извођења представа за децу и целокупни допринос утемељивању и развоју драмског стваралаштва за децу на сценама широм Србије, Крушевачко позориште му је доделило награду „Бора Михаиловић“ 2009. године.

Звонар богородичине цркве у Паризу је инспиративно дело, радост за сваког читаоца и, наравно, редитеља. Дело се може читати кроз лик Квазимода, једног несрећног човека, или кроз лик лепотице Есмералде. Или, можда, Клода, архиђакона који баца пред ноге све своје стечено знање и веру, немогавши да се одупре лепоти. Нада да ће је досећи, иако све говори да је она недостижна, неостварива, уздиже њихове судбине до најстрашније трагедије. Они су лутке своје наде, лутке готово нестварне чежње... Нема сумње да је и сама Богородичина црква, која је сушта лепота и уметност, један од главних ликова, али су то засигурно и вешала...

Виктор Иго, великан романтизма, хуманиста и револуционар, одлишно је осећао дух времена, његове промене и утицаје на живот и свест људи, дивио се лепоти и патио због њене трагичности. Осетио је да лепота често бива унесрећена, убијена. Лепота у свету у коме се сви крију иза титула, почаста, места у друштву, које им омогућава да своју похлепу и остваре, не може да остане цвет који мирно расте. Тај цвет мора бити згажен, јер похота је исувише јака... Једино Квазимодо, дивни унесрећени човек, срушен је пред лепотом; бојажљив да ће је и самим мислима оскрнавити, као и сиромаси, који желе да је одбране пред суровошћу и похлепом, јер је она једино што још нису изгубили. Што им није отето...

Сувише личи на наше доба. Сувише личи на сваку епоху...

Радан Радовић, драматург

ФЕСТИВАЛСКА КРИТИЧАРКА

Наташа Гвозденовић (1978), новинарка и позоришна критичарка. Пише за Радио-телевизију Војводине, недељник Време, Нови магазин, Политику, сарајевско Ослобођење, подгоричке Вијести...

Главна и одговорна уредница часописа Култура, који је део пројекта Европска престоница културе Нови Сад 2021.

Добитница награде за позоришну критику „Марко Ковачевић“ интернационалног фестивала МЕСС у Сарајеву.

КРЕШТАЛИЦА

Машта без граница

Замислимо да на фестивалу „Мали Јоаким“ у публици седи мали ЈоакимВујић. Шта би данас тај дечак написао о једној Трновој Ружици коју је управо одгледао? Или о Плавом Зецу, Звонару, малој Иди? Јоаким нам је отворио широк пут и оставио велики задатак својим радом, па би можда било много за очекивати више помоћи од њега.

А да ли данас у публици седи један мали Јоаким? Сасвим могуће.

Знамо да је ово фестивал за децу, али исто тако знамо да је најбољи критичар једне дечје представе само дете. Деца су искрена. Као глумци ми је можда управо због тога најдраже играти дечје представе. Нико вас неће лажно нити хвалити нити кудити. Ако се деца смеју – сигурни сте да нешто добро радите, ако не реагују – сигурно нису без разлога незаинтересовани.

Најдража дечја критика коју сам чула гласи: „Било ми је вруће, и био сам жедан, и нисам могао да изађем да пишким.“ А исти тај мали искрењак, са надимком Боки, на моје питање ко је био најбоље обучен одговорио је: „Ја сам био најбоље обучен.“ Такве примедбе вам одрасли неће рећи, вероватно ће мислити и да су неприкладне. Међутим, та детиња искреност је прави живот који они, једнако као и ми, глумци, дају представи. Дечја машта је безгранична. Ми само можемо помоћи да је изразе. И управо вођена овим знањем, одлучила сам да рубрика „Крешталица“ буде писана из перспективе једног детета и једне тетке која ће му помоћи да се изрази.

„Крешталица“ је назив „прве световне и грађанске позоришне представе на српском језику“ коју је 1813. године приредио ЈоакимВујић, а 1814. објавио је и драмско дело „Крешталица, једно јавно позориште у три дјејствија“.

За нашу рубрику „Крешталица“ писаћемо господин Матија Павићевић, дечак од 10 година, ученик четвртог разреда Основне школе „Нада Матић“, и моја маленкост - глумица, овога пута у улози његове тетке и благонаклоног критичара.

Потрудићемо се да деци што ближе опишемо једну представу намењену њима. Јер за њих играмо. И пишемо. Нашим фестивалским гостима, што на сцени, што у публици, желимо да се играју као деца, гледају као деца и слушају као деца.

Ивана Павићевић Лазић

СЕЛЕКТОР 11. ФЕСТИВАЛА „МАЛИ ЈОАКИМ“

Борис Тодоровић

СТРУЧНИ ЖИРИ

Снежана Ковачевић, костимографиња
Мр Бранко Поповић, позоришни редитељ
Тања Јовановић, глумица

ВОДИТЕЉ ОКРУГЛОГ СТОЛА

Мр Бранко Поповић

ФЕСТИВАЛСКИ КРИТИЧАР

Наташа Гвозденовић

УРЕДНИК БИЛТЕНА

Зоран Јеремић

ДИЗАЈН БИЛТЕНА

Гордана Савић

ПРЕДСЕДНИК САВЕТА ФЕСТИВАЛА

Зоран Стаматовић, Народно позориште Ужице

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Ивана Недељковић, Прво приградско позориште - Пулс Театар Лазаревац
Милена Богавац, Шабачко позориште
Милош Крстовић, Књажевско-српски театар „Јоаким Вујић“ Крагујевац
Бранислав Недић, Крушевачко позориште
Јелена Стојановић Патмогић, Позориште за децу Крагујевац
Миодраг Динуловић, Краљевачко позориште
Милица Радуловић, Позориште лутака Ниш
Градимиr Филиповић, Народно позориште Пирот
Сеадетин Муџезиновић, Регионално позориште Нови Пазар
Спасоје Ж. Миловановић, Народно позориште у Нишу
Ненад Јовић, Позориште „Бора Станковић“ Врање
Предраг Радоњић, Народно позориште Приштина
Владимир Ђуричић, Народно позориште Тимочке крајине – Центар за културу „Зоран Радмиливић“ у Зајечару